

**ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ПОДАТКІВ І ФІСКАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ**

КУРСОВА РОБОТА

з митної справи
на тему:

**«Митні платежі: економічна природа та фіскальна
значимість»**

Студентки IV курсу групи ФМО-
41

Напряму підготовки
6.030508 «Фінанси і кредит»

Жабчук Світлани
Керівник: Титор В.Й.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Члени комісії _____

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Зміст

Вступ.....	3
1. Економічний зміст та фіскальна роль митного оподаткування.....	5
2. Оцінка фіскальної значимості та економічної ефективності митних платежів в Україні	13
3. Шляхи підвищення ефективності функціонування митних платежів з урахуванням позитивного світового досвіду.....	22
Висновки	31
Список використаних джерел.....	33

ВСТУП

Правова держава з ринковою економікою потребує постійного вдосконалення та пошуку виваженої податкової політики, що за допомогою фінансових важелів впливу здатна підтримувати стабільність та ефективність співіснування представників соціуму. Приведення в дію фіскального механізму митної політики та його функціонування дозволяє державі сформувати міцну систему ринкових взаємовідносин учасників торговельного обороту, розширити зовнішньоекономічну діяльність, стимулювати розвиток підприємництва, підвищити загальний рівень життя в країні.

Саме тому в умовах сьогодення надзвичайно важливе дослідження фіскальної функції фінансово-правового статусу і фінансової діяльності митних органів. З'ясування проблематики у сфері стягнення фіску та формування митними органами грошових фондів держбюджету України має неабияке практичне значення, оскільки це дозволить знайти шляхи реформування податкової системи в цілому та у сфері митного оподаткування зокрема.

Актуальність дослідження в сфері пошуку оптимальної схеми порядку справляння податків на митному кордоні підтверджується також відсутністю наукових досліджень. Більшість опублікованих досліджень присвячені з'ясуванню природи інституту мита. В сфері дослідження інституту мита та порядку справляння митних платежів окремі положення було висвітлено в роботах О. П. Гребельника, В. І. Дудчака, М. М. Каленського, О. В. Мартинюка, П. В. Пашка, М. О. Петренко, С. С. Терещенко та ін. На сьогоднішній день відсутні комплексні опрацювання проблематики порядку справляння митних платежів в Україні.

Метою роботи є аналіз порядку справляння митних платежів за переміщення товарів через митний кордон, закріпленого у Європейському і міжнародному митному праві та визначення можливостей застосування даного досвіду в Україні.

До основних завдання можна віднести:

- розкрити економічну природу митно-тарифного регулювання;
- проаналізувати фіскальну роль та ефективність митних платежів в Україні;
- висвітлити шляхи підвищення ефективності функціонування системи митних платежів та світовий досвід справляння митних платежів .

Об'єктом дослідження є фіскальна роль митних платежів у Державному бюджеті України.

Предметом дослідження є діяльність митних органів у справлянні митних платежів.

Інформаційною базою дослідження є Митний кодекс України, постанови Верховної Ради України, постанови Кабінету Міністрів України, а також положення, інструкції та накази Міністерства доходів і зборів. Використано статистичні і аналітичні матеріали Державної служби статистики України та Міністерства доходів і зборів України. Інформаційним забезпеченням дослідження стали також монографічні дослідження і наукові статті вітчизняних і зарубіжних авторів.

1. Економічний зміст та фіскальна роль митного оподаткування

Кожна держава здійснює регулювання зовнішньоекономічної діяльності (далі - ЗЕД) для забезпечення безпеки країни і захисту загальнонаціональних інтересів. Діяльність державних органів по регулюванню ЗЕД здійснюється практично у всіх країнах світу, але її масштаби, форми і методи, конкретні цілі і завдання визначаються кожною країною, виходячи з її масштабів, положення в сучасному світі, зовнішньої і внутрішньої політики держави. Всі країни мають певні особливості в регулюванні ЗЕД.

Митно-тарифне регулювання - сукупність митно-тарифних заходів, які використовуються в якості національного торговельно-економічного інструменту для регулювання зовнішньої торгівлі. Даний вид регулювання є економічним, оскільки в якості основного інструментарію використовуються імпорتنий і експортний митний тариф, який виконує як регулюючі так і фіскальні функції.

Митно-тарифні відносини стимулюють розвиток національної системи господарювання та позитивно впливають на стабілізацію національної економіки, так як прискорюючи або стримуючи іноземну конкуренцію, стимулюючи або перешкоджаючи процесу іноземного інвестування, захищаючи національного товаровиробника чи національний ринок, вони сприяють підвищенню ефективності вітчизняного виробництва [10, с.232].

Митний тариф - це систематизований перелік митних платежів, якими обкладаються товари при імпорті, а в окремих випадках при експорті з даної країни. Стягуючи митні платежі при експорті товарів, державу стримує вивіз з країни тих з них, на які не задовольняють попит власних споживачів, або вивіз яких по яким-небудь причинам є небажаним. Справляючи митні платежі при імпорті, що є різновидом оподаткування, держава створює передумови для зростання цін на іноземні товари, знижуючи тим самим їх конкурентоспроможність [11, с.68].

Митні платежі поділяються на дві групи:

1. Основні - це обов'язкові платежі, які стягуються при переміщенні через митний кордон із суб'єктів, що не характеризуються специфічними особливостями. Ці платежі стягуються у більшості випадках, тому і мають таку назву. До таких платежів належать:

- мито;
- акцизний податок із ввезених на митну територію України підакцизних товарів (продукції);

- податок на додану вартість;

2. Додаткові - інші податки, що справляються при переміщенні товарів через митний кордон України. Сюди можна віднести:

- плата за виконання митних формальностей митними органами поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом;

- відшкодування за зберігання на складах митних органів товарів і транспортних засобів;

- єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон.

Одним із основних обов'язкових платежів є мито, що являє собою загальнодержавний податок, встановлений Податковим кодексом України та цим Кодексом, який нараховується та сплачується відповідно до цього Кодексу, законів України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

В Україні застосовуються такі види мита:

1) ввізне мито;

2) вивізне мито;

3) сезонне мито;

4) особливі види мита: спеціальне, антидемпінгове, компенсаційне[15].

Ввізне мито встановлюється на товари, що ввозяться на митну територію України. Встановлення нових та зміна діючих ставок ввізного мита здійснюються Верховною Радою України шляхом прийняття законів України.

Вивізне мито встановлюється законом на українські товари, що вивозяться за межі митної території України.

На окремі товари законом може встановлюватися сезонне мито на строк не менше 60 та не більше 120 послідовних календарних днів з дня встановлення сезонного мита.

З метою захисту економічних інтересів України та українських товаровиробників у разі ввезення товарів на митну територію України, незалежно від інших видів мита, можуть застосовуватися особливі види мита такі як:

- 1) спеціальне мито;
- 2) антидемпінгове мито;
- 3) компенсаційне мито[12, с.201].

Особливі види мита встановлюються на підставі рішень Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі про застосування антидемпінгових, компенсаційних або спеціальних заходів, прийнятих відповідно до законів України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту", "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту", "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну".

Спеціальне мито встановлюється як засіб захисту національного товаровиробника або як заходи у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав.

Антидемпінгове мито встановлюється відповідно до Закону України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту" у разі ввезення на митну територію України товарів, які є об'єктом демпінгу, що заподіює шкоду або створює загрозу заподіяння шкоди національному товаровиробнику.

Компенсаційне мито встановлюється у разі ввезення на митну територію України товарів, які є об'єктом субсидованого імпорту, що заподіює шкоду або створює загрозу заподіяння шкоди національному товаровиробнику[7].

В Україні застосовуються такі види ставок мита:

1) адвалерна - ставка, що нараховується у відсотках до митної вартості товарів, які обкладаються митом;

2) специфічна - ставка, що нараховується у встановленому розмірі на одиницю виміру ввезеного товару (кілограм, метр тощо). Вона припускає специфічну характеристику товару, тоді як адвалерна припускає знеособлений предмет обкладання;

3) комбінована, що складається з адвалерної та специфічної ставок мита.

Другим із основних обов'язкових платежів є акцизний податок, що являє собою непрямий податок на споживання підакцизних товарів (продукції), який включається до ціни таких товарів (продукції). Статтею 215 Податкового кодексу України визначено наступний перелік підакцизних товарів:

- спирт етиловий та інші спиртові дистиляти, алкогольні напої, пиво;
- тютюнові вироби, тютюн та промислові замітники тютюну;
- нафтопродукти, скраплений газ;
- легкові автомобілі, кузови до них, причепи та напівпричепи, мотоцикли[23].

База оподаткування залежить від виду застосовуваної ставки акцизного податку. Передбачено три види податкових ставок: адвалерні, специфічні, адвалерні та специфічні одночасно (змішані).

Адвалерні ставки встановлюються у відсотках до вартості товару. Специфічні ставки встановлюються у грошовому виразі на одиницю товару, представлену у фізичних одиницях виміру (кг, л, см³, штуки). Застосовуються до підакцизних товарів (продукції) таких як: спирт етиловий, алкогольні напої, нафтопродукти, скраплений газ, транспортні засоби.

Адвалерні та специфічні одночасно (змішані) встановлюються одночасно за ставками у відсотках до вартості товару та у твердих сумах з одиниці реалізованого товару (продукції). Застосовуються до тютюнових виробів, тютюну та промислових заміників тютюну[23].

Ставки акцизного податку, визначені в Податковому кодексі України, не є постійними, а щорічно переглядаються. Передбачається щорічне внесення Кабінетом Міністрів України до 1 червня до Верховної Ради України проекту закону про внесення змін до Податкового кодексу України щодо абсолютних ставок оподаткування акцизним податком з урахуванням індексів споживчих цін та цін виробників промислових товарів.

Третім основним обов'язковим платежем є податок на додану вартість, що являє собою непрямий податок, який стягується до бюджету у при переміщенні товарів через митний кордон України.

Об'єктом оподаткування є операції платників податку з:

- а) постачання товарів, місце постачання яких розташоване на митній території України;
- б) постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України,
- в) ввезення товарів на митну територію України;
- г) вивезення товарів за межі митної території України;
- д) постачання послуг з міжнародних перевезень пасажирів і багажу та вантажів залізничним, автомобільним, морським і річковим та авіаційним транспортом[23].

З метою оподаткування цим податком до операцій з ввезення товарів на митну територію України та вивезення товарів за межі митної території України прирівнюється поміщення товарів у будь-який митний режим, визначений Митним кодексом України.

Базою оподаткування для товарів, що ввозяться на митну територію України, є договірна (контрактна) вартість, але не нижче митної вартості цих товарів.

При визначенні бази оподаткування для товарів, що ввозяться на митну територію України, перерахунок іноземної валюти у валюту України здійснюється за офіційним курсом валюти України до цієї іноземної валюти, встановленим Національним банком України, що діє на день подання митної декларації для митного оформлення. У разі якщо митна декларація не

подавалась, перерахунок іноземної валюти у валюту України здійснюється за офіційним курсом валюти України до цієї іноземної валюти, встановленим Національним банком України, що діяв на день визначення податкових зобов'язань.

Ставки податку встановлюються від бази оподаткування в таких розмірах:

- а) 17 відсотків;
- б) 0 відсотків.

Одним із додаткових податків, що справляються при переміщенні товарів через митний кордон України є плата за виконання митних формальностей митними органами поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для них (далі - плата), справляється за письмовим зверненням декларанта або уповноваженої ним особи до митного органу.

Плата справляється у гривні за офіційним (валютним) курсом, встановленим Національним банком, що діє на дату подання митної декларації, а у разі, коли виконання митних формальностей не пов'язано з поданням митної декларації, - на дату фактичної сплати. Кошти, що надійшли від справляння плати, зараховуються до державного бюджету.

Розміри плати за виконання митних формальностей митними органами поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом наведені в Додатку А[25].

Для розрахунку відшкодування витрат митних органів за зберігання товарів, транспортних засобів використовуються такі розрахункові одиниці використання складських приміщень:

- 1) піддон розміром 800 x 1200 мм (п.) - при розміщенні товарів на піддонах;
- 2) кубічний метр (м³) - у разі об'єктивної неможливості розміщення товарів на піддонах;
- 3) одиниця транспортного засобу (од.) - з урахуванням його ваги та кількості місць для сидіння[16].

Розміри відшкодувань за зберігання на складах митних органів товарів і транспортних засобів наведені в Додатку Б[17].

Також до додаткових податків відносять єдиний збір, який справляється з транспортних засобів вітчизняних та іноземних власників, які перетинають державний кордон, за здійснення у пунктах пропуску відповідно до митного законодавства санітарного, ветеринарного, фіто-санітарного, радіологічного та екологічного контролю вантажу і транспортного засобу, за проїзд транспортного засобу автомобільними дорогами та за проїзд автомобільного транспортного засобу з перевищенням встановлених загальної маси, осьових навантажень або габаритних параметрів.

Єдиний збір справляється одноразово незалежно від режиму переміщення виду, місткості або загальної маси транспортних засобів за єдиним платіжним документом[26].

Отже, митні платежі є основою, за рахунок якої формуються митні доходи країни.

2. Оцінка фіскальної значимості та економічної ефективності митних платежів в Україні

Україна має приділяти особливу увагу зовнішнім джерелам надходжень до державного бюджету, оскільки перебудова економіки упродовж останніх років призвела до падіння виробництва, а це зменшує базу податкових надходжень від внутрішніх джерел. Але це не означає, що Україна має використовувати максимальні ставки мит на імпорт товарів. На сучасному етапі найбільш прийнятним для України є використання досвіду країн центральної та східної Європи, які нещодавно приєдналися до ЄС.

Незважаючи на завдання, які Держава ставить перед Державною фіскальною службою, з кожним роком стають дедалі складнішими та відповідальнішими. Проведення реформування та ефективна робота митників на всіх рівнях вже сьогодні дозволяє ефективно ці завдання вирішувати. Проаналізувавши стан справляння даних митних платежів за минулі три роки та визначивши їх основні тенденції ми можемо побачити, що з 2013 – 2015 рр., відбулося зростання надходжень митних платежів до Державного бюджету України, що є позитивним явищем. Це зростання ми можемо побачити на рис 2.1

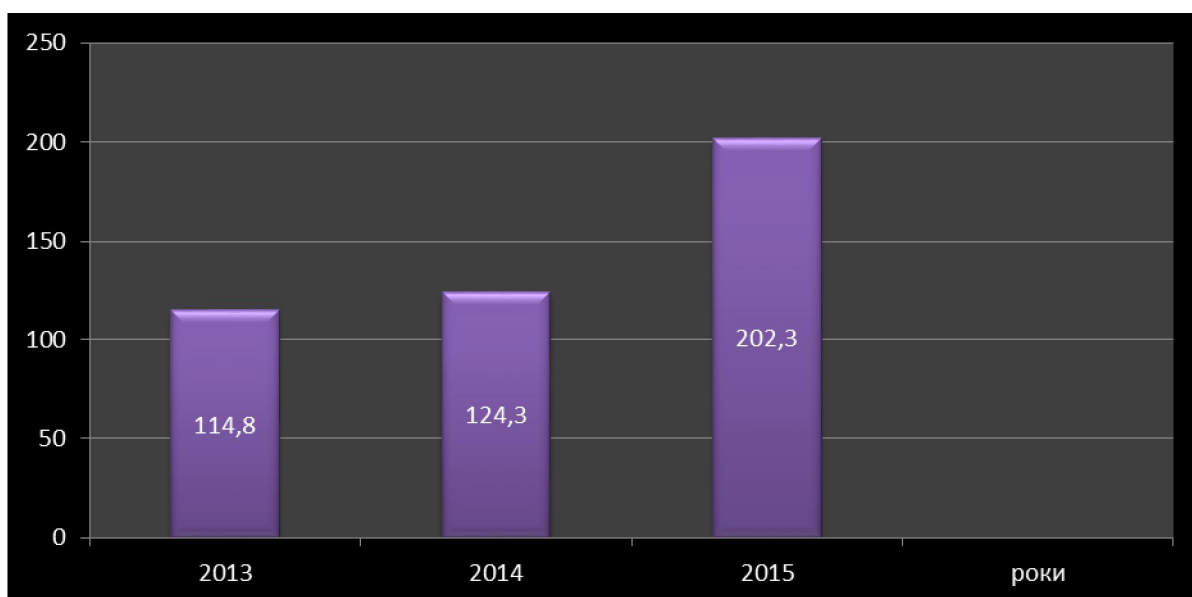

Рис. 2.1. Надходження митних платежів до Державного бюджету України за 2013-2015 рр., млрд.грн.[8]

З Рис. 2.1. спостерігаємо, що за 2013 рік митними органами було забезпечено надходження до Державного бюджету 114,8 млрд. грн. митних платежів, що 28,9 млрд. грн. або на 33,6% більше показника 2012 року[9].

Якщо ж аналізувати 2014 рік, то слід сказати, що до Державного бюджету протягом даного періоду надійшло 124,3 млрд. грн., що на 9,5 млрд. грн. більше порівняно з 2013 і на 38,4 млрд. грн. з 2012 роком.

Беручи до уваги показники за 2015 рік, то ми бачимо, що збір платежів до Державного бюджету становить 202,3 млрд. грн., або 168,1 %, це на 82,0 млрд. грн. більше, до відповідного періоду минулого року, або на 62,09 % більше

Одним з основних факторів, які сприяли зростанню митних платежів, стали мінімізація людського фактору та посилення боротьби із контрабандою, які дозволили збільшити обсяги легалізованого імпорту. Також можна стверджувати що, із введенням «Білих та Чорних списків» ми побачили ще більше підвищення рівня митних надходжень до бюджету та забезпечення цивілізованого рівня конкуренції для вітчизняних виробників.

Якщо ж говорити про першочергові завдання, для ДФС на сьогодні є безумовне забезпечення виконання показників наповнення бюджету. ДФС забезпечує найбільшу частку доходів Зведеного бюджету України – 83,5%.

Зокрема, у 2015 році до Зведеного бюджету України забезпечено 587,1 млрд. грн. платежів, що на 162 млрд. грн., або на 38,1% більше попереднього року.

До державного бюджету забезпечено надходжень 487,7 млрд. грн., що на 150,9 млрд. грн., або на 44,8 % більше, ніж за 2014 рік.

Надходження (збір) платежів до загального фонду державного бюджету склали 486,9 млрд. гривень.

По головних управліннях ДФС збір платежів до загального фонду державного бюджету склав 284,6 млрд. грн., що більше факту 2014 року на 46,1%, тобто це, ще плюс 89,8 млрд. гривень.

По митницях ДФС збір платежів до загального фонду державного бюджету – 202,3 млрд. грн., або 168,1% або плюс 82,0 млрд. грн. до

відповідного періоду минулого року. Індикативні показники Міністерства фінансів України виконано на 101,3% додатково забезпечено 6,3 млрд. грн., у т.ч. по головних управліннях ДФС – на 100,4 % митницях ДФС – на 102,6 %.

Додатково до бюджету забезпечено надходжень:

- головними управліннями ДФС – 1,2 млрд. грн.;
- митницями ДФС – 5,1 млрд. гривень.

У повному обсязі виконано завдання Міністерства фінансів України з:

- податку на додану вартість з вироблених в Україні товарів – 101,3 відс. (+1,3 млрд. грн.);

- податку на доходи фізичних осіб – 105,8 відс. (+2,5 млрд. грн.);

- ввізного мита – 106,6 відс. (+2,5 млрд. грн.);

З акцизного податку з вироблених в Україні підакцизних товарів (продукції) – 106,2 відс. (+2,3 млрд. грн.);

- акцизного податку з ввезених на митну територію України підакцизних товарів – 103,5 відс. (+0,8 млрд. грн.);

- частини чистого прибутку (доходу), що вилучається до держбюджету – 215,5 відс. (+2,2 млрд. грн.) тощо.

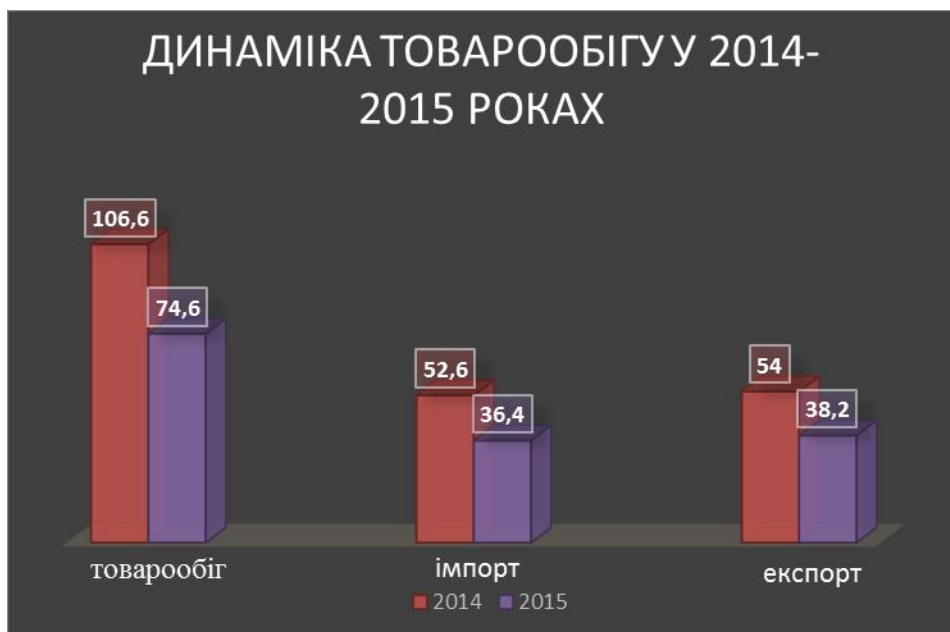
З початку року платникам податків на рахунки відшкодовано 68,4 млрд. грн. податку на додану вартість. Бюджетний ресурс на відшкодування використано на 105,1 відс. (+3,3 млрд. гривень).

До місцевих бюджетів надходження платежів склали 104,6 млрд. грн., з них 99,4 млрд. грн., або 95,1 відс., забезпечені ДФС. Темп росту надходжень до 2014 року становить 112,6 відс. (+11,1 млрд. грн.).

Надходження єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) склали 185,7 млрд. гривень.

При застосуванні понижуючих коефіцієнтів до діючої ставки єдиного внеску та без урахування АР Крим та м. Севастополь, Донецької та Луганської областей, надходження єдиного внеску порівняно з 2014 роком зросли на 15,6 млрд. грн., або на 10,1 відсотка. За оперативними даними митної статистики загальний зовнішньоторговельний обіг у 2015 році склав 74,6 млрд. дол. США.

За оперативними даними митної статистики загальний зовнішньоторговельний обіг у 2015 році склав 74,6 млрд. дол. США.

Імпорт товарів склав 36,4 млрд. дол. США та порівняно з 2014 роком зменшився на 16,1 млрд. дол. США, або на 30,7 %. Зменшення обсягів імпорту відбулося майже за усіма бюджетоутворюючими товарними групами, зокрема, машини, устаткування та транспорт – на 30,5% продукція хімічної промисловості, каучук – на 26,5 % паливно-енергетичні товари – на 25,2 % тощо.

Експорт товарів склав 38,2 млрд. дол. США, що на 15,9 млрд. дол. США, або на 29,4 відс., менше минулого року. Зокрема, зменшення відбулось за такими товарними групами: металів та виробів з них – на 37,9 % мінеральних продуктів – на 36,3 % машин, устаткування та транспорту – на 35,4 % продовольчих товарів та сільськогосподарської продукції – на 12,7 %, тощо.

Зовнішньоторговельний обіг України здійснювався з партнерами з 220 країн світу. Значна частка зовнішньої торгівлі України орієнтується на ринки Співдружності Незалежних Держав (далі – СНД) та країн Європейського Союзу (далі – ЄС). На СНД припадає 20 % експорту й 26 % імпорту, на країни ЄС 34 та 42 % відповідно.

Завдяки вжиттю ефективних заходів, спрямованих на здійснення належної організації митного контролю, ефективної протидії митним правопорушенням, забезпечення повноти оподаткування товарів, достовірності декларування товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, посилення роботи з контролю за правильністю визначення митної вартості товарів, класифікації, країни походження, за 2015 рік митницями ДФС зібрано до бюджету 202,3 млрд. грн., або 102,6 % до встановлених завдань (+5,1 млрд. гривень).

У цілому показники надходжень до державного бюджету порівняно з минулим роком зросли на 49,1 % або на 66,6 млрд. гривень. Приріст надходжень до минулого року забезпечено з: податку на додану вартість з ввезених на територію України товарів на 29,3 %, або на 31, 5 млрд. грн., акцизного податку з ввезених на митну територію України підакцизних товарів на 56,0 % або на 8,2 млрд. грн., ввізного мита на 221,9 % або на 27,5 млрд. грн., вивізного мита на 90,5 % або на 199,4 млн. гривень.

Митницями ДФС забезпечено виконання заходів щодо контролю правильності визначення митної вартості товарів.

Сума додаткових надходжень коштів від корегування митної вартості у 2015 році склала 5,8 млрд. грн., що на 1,8 млрд. грн., або на 43,1 відс.,

більше показника 2014 року (4,1 млрд. гривень). Дані звітної періоду 2015 року без урахування показників діяльності Кримської, Севастопольської та частково – Луганської та Донецької митниць.

На справляння додаткових митних платежів за рахунок коригування митної вартості вплинув загальний стан надходжень митних платежів, зменшення обсягу імпорту (у вагових показниках), зменшення обсягів оподаткованого імпорту по вартості (в доларах США), втрати внаслідок ситуації у Східному регіоні (Донецька та Луганська митниці) та АР Крим (Кримська та Севастопольська митниці), зміна структури імпорту товарів, збільшення частки сировинних товарів, заміна більш дорогих товарів їх дешевшими аналогами та зниження цін на зовнішніх ринках, зміна курсів валют в Україні.

При цьому необхідно враховувати, що митниці не регулюють здійснення зовнішньої торгівлі, їх завданням є митне оформлення товарів та відповідне реагування на ті тенденції, що відбуваються у світі, у тому числі і за напрямом ціноутворення. 90% додаткових надходжень до державного бюджету за 2015 рік (в основному) забезпечено від коригування митної вартості, зокрема від: продовольчих товарів та с/г продукції (1-24 групи за УКТЗЕД) – 25,4 %. додаткових нарахувань;

- машин, устаткування та транспорту (84-90 групи за УКТЗЕД) – 21,9 %;
- продукції хімічної промисловості, каучуку (28-40 групи за УКТЗЕД) – 15,8%;
- паливо-енергетичних товарів (27 група за УКТЗЕД) – 13,3 %;
- текстилю, текстильних виробів, взуття (50-67 групи за УКТЗЕД) – 8,4 %;
- металів та виробів з них (72-83 групи за УКТЗЕД) – 5,2 %

За 2015 рік порівняно з минулим роком питома вага митних оформлень товарів із застосуванням першого методу визначення митної вартості збільшилась на 0,9 % та становить 82,2 % (за 2014 рік – 81,3 %).

Традиційно високим є рівень застосування першого методу при митному оформленні сировинних товарів та промислових товарів із низьким

рівнем обробки. Це в основному метали та вироби з них (86,8 %), продукція хімічної промисловості, каучук (86,2 відс.), мінеральні продукти (83,4 %), паливо енергетичні товари (82,6 %), деревина та целюлозно-паперові вироби (82,5 %). ДФС з метою встановлення достовірної і повної інформації про рівень вартості імпортованих в Україну товарів здійснювались заходи із підготовки та направлення до уповноважених органів іноземних держав запитів на перевірку автентичності документів, поданих для підтвердження заявленої митної вартості товарів. Так, протягом 2015 року до уповноважених органів іноземних держав направлено 895 запитів на перевірку автентичності документів та отримано 330 відповідей, з яких у 61 випадку митні органи зарубіжних країн не підтвердили автентичність документів.

Отримані документи направлялись до митниць ДФС для відповідного реагування.

З метою забезпечення рівних умов провадження зовнішньоекономічної діяльності та єдиного підходу до контролю за правильністю визначення митної вартості товарів на митній території України прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2015 року № 724 «Про використання у системі управління ризиками орієнтовних показників митної вартості товарів». Зазначеною постановою запроваджено використання органами ДФС у системі управління ризиками єдиних орієнтовних показників митної вартості товарів під час митного оформлення товарів, що ввозяться на митну територію України у митному режимі імпорту(випуску для вільного обігу).

Держава акумулює частину нової вартості, що утворилася в результаті задоволення потреби дешевшим іноземним товаром. При цьому частина виробничих ресурсів вивільнилася. Тож держава має раціонально використати таку економію: вивільнену частину трудових і матеріальних ресурсів потрібно ефективно вкласти у виробництво інших, можливих для виготовлення в Україні товарів[9].

Іншими словами, в разі вилучення з обігу суб'єктів господарювання обігових коштів у розмірі мита держава має брати на себе обов'язки щодо створення умов для вкладання цих коштів у заходи, які покращать економічні показники всередині країни, зокрема щодо правил і процедур, цілей, критеріїв, аналізу наслідків тощо. Нині соціально-економічний розвиток передбачає максимально ефективну, раціональну зайнятість і покращання добробуту населення, забезпечення реальних умов для підвищення заробітної плати. Це субординовано й завданнями підвищення технологічності товарів, що виробляються у країні. Таким чином, розмір ставки ввізного мита має бути економічно обґрунтованим необхідним рівнем підтримки виробничого капіталу певних вітчизняних галузей. Установлення ж ставки нижче зазначеного рівня зменшує потенційні можливості галузі, знижує конкурентні переваги перед імпортними аналогами[8].

На жаль, акумульована через державний бюджет економія суспільної праці в Україні у вигляді митних платежів здебільшого виведена з процесу відтворення і спрямована на цілі кінцевого споживання. У таких умовах державне регулювання не зумовлює безпосередніх позитивних зрушень у соціально-економічній діяльності країни.

Не кращим чином держава розпоряджається й експортним, або вивізним, митом. Вивізне мито – це важливий інструмент регулювання експорту. Джерелом експортного мита зазвичай є світова рента, яка формується за рахунок частини новоствореної вартості. Накопичені через вивізні мита в державному бюджеті доходи теж мають бути джерелом прискорення соціально-економічного розвитку. Зниження експортних мит збільшує доходи експортерів (і не обов'язково виробників експортованої продукції), стимулює постачання продукції на експорт за одночасного зниження експортних цін. Натомість збільшення експортних мит збільшує доходи державного бюджету. Разом із тим недосконале застосування цього інструменту, знижуючи внутрішні ціни, зменшує фінансові результати виробників.

Логічно вважати, що особливо для трансформаційної економіки України, яка більш ніж на 50 % тонізована неприпустиме подальше регулювання експортних мит в основному методом спроб і помилок. Це зумовлює втрату державою своєї ролі і значущості в досліджуваній сфері[20, с.203].

Загалом, економічна природа мита відображає відмінності світової та національної вартості, а за своєю формою мито виступає платежем, податком і є різницею в рівнях світових і внутрішніх цін. Тобто за наявності вітчизняного виробництва товарів величина мита визначається сформованими відмінностями в рівнях світових і національних витрат виробництва. Одне із завдань держави полягає у спрямуванні мита на наближення витрат національного виробництва до світового рівня. Введення, зміна, скасування мит безпосередньо впливають на економічні інтереси імпортерів та експортерів, ефективність увезення та вивезення певних груп товарів. Мита відіграють зростаючу роль у формуванні рівня витрат на імпорт і експорт товарів. Це, у свою чергу, впливає на рівні цін на продукцію, що ввозиться і вивозиться. Вплив рівня ставок мита на обсяги імпорту й експорту залежить від ступеня впливу на рівень ринкових цін, які, у свою чергу, впливають на обсяги платоспроможного попиту і пропозиції конкретних товарних ринків.

Отже, небезпідставним є твердження, що не лише заходи митно-тарифного регулювання, а й ефективне їх здійснення впливає на економічну політику держави та результативність економіки зокрема. Можна вважати, що державний бюджет країни поповнюється на значну частину саме завдяки стягненню податків і зборів під час здійснення митно-тарифного регулювання ЗЕД у країні. Тому на наступному етапі доцільно буде розглянути шляхи підвищення функціонування митних платежів, а також світовий досвід справляння митних платежів.

3. Шляхи підвищення ефективності функціонування митних платежів з урахуванням позитивного світового досвіду

Митні органи характеризуються вдалим синтезом елементів адміністративно-правового та фінансово-правового статусів, що, у свою чергу, підкреслює важливість двох основних функцій митних органів – фіскальної та правоохоронної [1, с.95–96].

Фіскальна функція митних платежів забезпечує надходження коштів у дохідну частину бюджету і розглядається науковцями як основоположна, всеохоплююча, пріоритетна, реалізація якої в умовах існування виваженої митної політики держави та за допомогою раціонального використання інструментів впливу здатна істотно підвищити темпи розвитку і стабілізації національної економіки [9].

Сутність фіскальної ролі митних платежів виявляється у сплаті суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності податків та зборів до держбюджету України.

Ефект фіску прямо залежить від ставки митних платежів. Якщо вона незначна, то й ефект від даного податку невеликий, а якщо розмір ставки підвищується, то й посилюється податковий ефект [24].

Фактор підвищення значущості фіскальної функції митних органів в умовах занепаду державної економіки, зростання соціальних потреб населення призвів до необхідності виконання митними органами не виправдано великих планів щодо поповнення державного бюджету України [2, с.391]. Це має негативні прояви:

1) не приділяється належної уваги пріоритетним напрямкам розвитку митної політики всередині України та на міжнародній арені;

2) через надмірне податкове навантаження припиняє своє існування велика кількість суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, особливо представників малого та середнього бізнесу, що в першу чергу потребують підтримки держави;

3) вітчизняний товаровиробник втрачає конкурентоспроможність і здатність контролювати споживчий ринок в Україні;

4) збільшуються масштаби ухилення від сплати податків, що зрештою призводить до податкової дискримінації та стагнації національної економіки.

Фіскальні інтереси держави, що визначаються пріоритетними на даному етапі розвитку, створюють ризик надання митним органам ознак переважно фіскального органу, зменшуючи значення реалізації інших завдань та функцій, таких як боротьба з митними правопорушеннями, міжнародне співробітництво і т. п.

Аналіз останніх подій України у сфері зовнішньоекономічної діяльності та митного оподаткування дозволяє припустити, що оцінка ефективності діяльності Державної фіскальної служби України прямо залежить від обсягу перерахувань до державного бюджету.

Митні органи можуть коригувати суми непрямих податків та зборів у бік незначного їх збільшення лише шляхом посилення контролю за повнотою стягнення митних платежів, приділення додаткової уваги правильності визначення митної вартості, що є основою митного оподаткування, коду товару, який безпосередньо впливає на визначення ставки мита, механізму застосування митних пільг і тарифних преференцій суб'єктами ЗЕД.

Формування системи митного оподаткування, методика і процедура стягнення податків та зборів, визначення особливостей звільнення від оподаткування є виключною компетенцією Верховної Ради України як законодавчого органу; митні органи не можуть самостійно визначати напрямки розвитку та зміни митно-тарифної політики шляхом збільшення податкового навантаження на платників податків, легалізації додаткових податкових стягнень.

Аналізуючи вище викладений матеріал можна зробити наступні узагальнення:

1. Проаналізувавши основні показники формування дохідної частини Державного бюджету України, слід відмітити вагому роль

вітчизняних митних органів та всієї митної системи України у забезпеченні доходів державної казни.

2. Впродовж останніх років найбільш фіскально-ефективними серед митних платежів залишаються мито та акцизний податок. Фіскальна ефективність ПДВ, не дивлячись на значні розміри бюджетних надходжень від даного податку, викликає сумнів, через існування у вітчизняному законодавстві великої кількості пільг.

3. Основними резервами підвищення фіскального потенціалу митної системи України повинно стати: спрощення організаційно-правових процедур з митного оформлення та митного контролю товарів, предметів та транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України; збільшення ставок податку на підакцизні товари; підвищення рівня збираності митних платежів, ліквідація економічно необґрунтованих пільг, боротьба з корупційними проявами на митному кордоні України.

4. Внаслідок вступу України до СОТ та лібералізації митної політики, український ринок став більш доступним для іноземних товаровиробників, ніж ринки країн-членів СОТ для національних експортоорієнтованих галузей. Тому СОТ для уряду та національних товаровиробників, в першу чергу, повинен стати тим інструментом, за допомогою якого повинні завойовуватись нові товарні ринки[6, с.81].

5. Оцінюючи ефективність роботи митних органів України, слід відмітити, що починаючи з 2008 року в даному питанні спостерігаються позитивні тенденції, однак, відносно великими ще залишаються витрати на адміністрування митних платежів.

Задоволення фіскальних інтересів держави можливе у випадку проведення кардинальних змін у сфері митно-тарифного регулювання, результатом яких буде збільшення обсягів податкових надходжень до держбюджету України не за рахунок чергового підвищення податкового навантаження, а виваженості митної політики та фіскальної ефективності податків, розроблення результативного механізму пільгового митного оподаткування[20].

Монополія зовнішньої торгівлі, існуюча в СРСР, зумовила специфіку функціонування митних органів, що знайшло своє віддзеркалення у радянській науковій літературі за цією темою і привело до одностороннього сприйняття митних органів як тих, що здійснюють виключно контрольні функції на державному кордоні. Лише в останнє десятиліття концепція функцій митних органів корінним чином змінилася. За кордоном, перш за все в країнах з ринковою економікою, роль митних органів в регулюванні зовнішньої торгівлі спочатку була іншою [1].

Щорічно видаваний митною службою США довідник «Митне регулювання в США» так визначає призначення митних органів: «Головним завданням митних органів США є реалізація положень Закону про тарифи 1930 р. з внесеними в нього змінами і доповненнями. Основні функції митних органів включають стягнення мит, податків і зборів на товари, що ввозяться і вивозяться, контроль за дотриманням митних і пов'язаних з ними законів і правил, а також спостереження за реалізацією норм законів і угод, що стосуються судноплавства. Крім того, будучи крупною організацією і маючи значний штат співробітників, митна служба США відповідає за боротьбу з контрабандою товарів і приховуванням доходів» [14].

Завдання митних органів, в найзагальнішому вигляді, формулюються таким чином: стягування митного збору, акцизів, імпорتنих ПДВ, податків на користування автомагістралями і інших платежів до бюджету; проведення обмежувальної і заборонної політики відносно експорту / імпорту деяких товарів за рішенням національних органів і міжнародних органів; боротьба з незаконним обігом наркотичних засобів, незаконною торгівлею зброєю.

Окрім цього митні служби можуть виконувати якісь особливі функції, обумовлені національними традиціями. Так, Департамент митниць і акцизів Великобританії здійснює операції, не пов'язані безпосередньо з митною справою: збір податків і зборів на розвиток кінематографа; затримання морських судів за рішенням Верховного суду та інших уповноважених органів; стягування збору за проведення судна по фарватеру; стягування портових зборів та інших платежів на користь місцевих органів влади;

стягування за розпорядженням Морської торгової палати збору за освітлення, реєстрацію, стягування причальних і пасажирських зборів; участь в імміграційному контролі (у співпраці з МВС); перевірка доходів Комітету із стандартизації; перевірка дотримання правил сертифікації, використання торгових марок і знаків [27].

Митні органи Бельгії покликані не тільки виконувати фіскальну функцію, але також беруть участь в здійсненні митної політики економічного союзу Бенілюкс і ЄС. На території країни митні органи Бельгії виконують функції податкових служб з контролю за переміщенням товарів і транспортних засобів (у частині сплати ПДВ). Крім того, Адміністрація митниць видає митний тариф й інші офіційні документи [3].

Проте основною функцією митних органів в зарубіжних країнах вважається їх фінансова (фіскальна) діяльність. У більшості зарубіжних країн митна служба традиційно підпорядкована Міністерству фінансів, причому в деяких країнах Митні Управління об'єднані з податковими службами по стягуванню акцизів і інших видів непрямих податків (Франція, Великобританія, ФРН, Фінляндія).

Митні платежі в сучасному економічному становищі виступають не тільки як засіб поповнення державного бюджету, але і як засіб здійснення економічної політики, політики кредитування, розвитку інфраструктури.

В Італії митниця збирає митні платежі, а також інші збори: за митні операції; збори, аналогічні внутрішнім податкам; спеціальні збори (за вантаження-вивантаження судна, радіолокацію, дорожній рух); компенсаційні збори для забезпечення функціонування митниці (за використання матеріалів, устаткування, транспорту).

Митні органи Франції стягують:

1) податки на нафту, продукти її переробки, окрім суто митних зборів ПДВ, специфічний податок на нафтопродукти, стягуваний під час вступу на внутрішній ринок країни; здійснюють фіскальний контроль не тільки за імпортерами нафтопродуктів, але і за їх виробництвом, утилізацією. Особливо підкреслюється роль митниці в цьому питанні, оскільки це 10 %

всього бюджету і половина всіх митних доходів; спеціальний морський акциз для захисту промислового виробництва місцевих поселень в заморських департаментах;

2) спеціальний податок на транспортні засоби - «податок з колес». Спочатку його стягувала головна дирекція податків і зборів, а митні органи - тільки з іноземних транспортних засобів; податки на засоби повітряного транспорту;

3) портові збори;

4) спеціальний податок на предмети розкоші (вироби з дорогоцінних металів, предмети мистецтва, колекційні об'єкти, предмети старовини);

5) збори, стягувані з національних товарів іншими органами: ПДВ; спеціальний податок на дерево, масла рослинного і тваринного походження; непрямий податок на споживання, що розповсюджується на так звані тропічні товари (чай, кава та ін.) [3, с.26].

Таким чином, платежі, стягувані митними органами, умовно можна поділити на наступні види:

1) власне митні платежі як тарифний засіб регулювання ЗЕД;

2) платежі, пов'язані з перетином кордону (протекціоністські і компенсаційні збори) - на відміну від митних платежів не носять фіскального характеру; митні збори за проведення митних операцій (за маркування, зважування, застосування засобів митної ідентифікації тощо);

3) платежі, пов'язані зі знаходженням товарів на території країни (ПДВ, внутрішні податки (на нафтопродукти, хімічну продукцію, «тропічні товари» - навіть якщо це національний продукт), компенсаційні збори, збори за санітарний, фітосанітарний, ветеринарний огляди, портові збори, заморські, розташування під національним прапором).

Здійснюючи боротьбу з митними правопорушеннями, митні органи реалізують правоохоронний напрям своєї діяльності. Митні органи ведуть боротьбу з порушенням митного і податкового законодавства, незаконним обігом наркотиків, зброї, культурних цінностей, об'єктів інтелектуальної власності, рідкісних видів рослин і тварин. У Канаді розслідування порушень

митного законодавства проводить відділення розслідувань, підпорядковане митному управлінню поліції [13].

У Німеччині розслідування і діловодство по фактах порушення митного законодавства Німеччини і ЄС веде Митне криміналістське відомство, в особливих випадках воно діє спільно з центральною криміналістською службою. Оперативно-розшукові митниці здійснюють правоохоронні функції митного відомства Німеччини: заводять справи про порушення митних правил, забезпечують їх передачу в Прокуратуру за наявності ознак злочину; у випадках, що не вимагають спеціального розслідування, уповноважені виносити ухвали зі справ про порушення митних правил. У складі оперативно-розшукових митниць діють «мобільні контрольні групи», які здійснюють вибірковий огляд вантажних автомобілів, складів, огляд фізичних осіб тощо [10, с.125].

Крім перерахованих, слід назвати додаткові функції митниці, не пов'язані з переміщенням товарів і транспортних засобів через митну межу. Митна служба Німеччини спільно з Управлінням федеральною монополією на продукти винокуріння здійснює нагляд за виробництвом алкогольних виробів на території Німеччини і стягує акцизи на алкогольні напої, що імпортуються.

Для реалізації своїх функцій митниця має в своєму розпорядженні різні матеріальні засоби і юридичний механізм, який визначається особливостями завдань, що стоять перед митними органами. Повноваження митних органів визначаються національним законодавством, а також актами уряду і міністрів.

Практика показує, що підпорядкування митних органів певному міністерству обмежує їх компетенцію в області правоохоронної діяльності, як це відбувається, наприклад, у Франції. Право посадовців митної служби в цій країні на ухвалення самостійних рішень в правоохоронній сфері обмежене чинним законодавством. Багато процесуальних дій, не кажучи вже про оперативно-розшукові заходи, робляться лише після їх узгодження з поліцією, жандармерією і іншими органами, і в деяких випадках з

обов'язковою участю цих служб. За загальним правилом право розслідування правопорушення належить органам поліції, що знаходяться під контролем прокуратури. Співробітники митниці здійснюють діяльність зі збору доказів, дізнання. Обмежений перелік посад для виробництва тих або інших процесуальних дій[3, с.26].

Всі розглянуті вище аспекти діяльності митних органів зафіксовані в національних правових актах. Вони існують у формі кодексів (Франція, Фінляндія, Туніс, Сенегал, Гана), законів (США, Німеччина, Великобританія, Канада, Італія, Єгипет). Для їх виконання видаються додаткові правові акти. Так, Закон про митну службу Республіки Італія № 349, підписаний 10.10.89 Президентом за згодою Парламенту за пропозицією міністрів. На його виконання прийнятий Декрет «Про організацію центральних і периферійних органів Адміністрації митниць і непрямих податків» [28].

Отже, враховуючи вище сказане, можна стверджувати, що митні платежі у високорозвинених країнах в сучасному економічному становищі виступають не тільки як засіб поповнення державного бюджету, але в більшій мірі як засіб здійснення економічної політики, політики кредитування, розвитку інфраструктури.

Таким чином, на мою думку, для удосконалення ефективності функціонування митної системи України та реалізації її фіскального та регулюючого потенціалу необхідно:

- здійснювати удосконалення та уніфікацію процедур справляння митних платежів до Державного бюджету України, насамперед, шляхом посилення митного контролю за правильністю декларування митної вартості товарів, визначення коду товарів та країн їх походження;

- працювати над спрощенням та модернізацією митних процедур на кордонах і в середині країни, що дозволить більш повно використовувати транзитний потенціал нашої держави. Такі кроки повинні відбуватися одночасно з налагодженням і покращенням відповідної транспортної інфраструктури. Адже не секрет, що багато перевізників будують свої

маршрути в обхід України через погане дорожнє покриття, відсутність належного придорожнього сервісу;

- забезпечити комплексний контроль за додержанням митного законодавства суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності та громадянами, що передбачає впровадження контролю на основі методів аудиту;

- створити чітку систему моніторингу всіх видів розрахунків по митних платежах та руху цих коштів;

- здійснювати постійний аналіз факторів, які впливають на стан надходження митних платежів до Державного бюджету України, у тому числі аналізувати вплив змін чинного законодавства на даний показник;

- проводити роботу з посилення контролю за податковими пільгами, вексельними формами розрахунку, правильністю визначення митного режиму, митним оформленням за нульовими ставками мита;

- проводити спільний контроль з митними органами країн-сусідів;

- здійснювати удосконалення національної нормативної бази, що регламентує митну справу та діяльність Міністерства доходів та зборів України, в частині зменшення кількості нормативно-правових актів. Нові законодавчі документи повинні розроблятися з врахуванням міжнародних стандартів.

ВИСНОВКИ

Практика у сфері застосування митно-податкових інструментів регулювання ЗЕД значно випереджає теорію. Це зумовлює недостатнє осмислення державою й органами державного управління ролі й значущості мита, ПДВ, акцизного податку як вагомих інструментів реалізації регулівної діяльності держави у зовнішньоекономічній сфері. Зокрема, щодо забезпечення структурних змін у зовнішньоторговельній політиці, стимулювання розвитку українських підприємств, розширення асортименту конкурентоздатних на світових ринках товарів, збільшення кількості робочих місць, підвищення рівня оплати праці, застосування інноваційних технологій, захисту людини і довкілля.

На спеціальну увагу заслуговує порушена тематика в аспекті перспектив цілісного прогнозування, планування, моделювання держуправлінської діяльності країни у сфері ЗЕД. Зокрема, потрібно детально відображувати весь набір інструментів державного управління і зіставляти дії Уряду щодо регулювання економіки з отриманими результатами. Ефективність застосування інструментів державного регулювання зараз не є очевидною ані в короткостроковій, ані в довгостроковій перспективі.

Потрібно звернути увагу на основний економічний зміст мита, ПДВ, акцизного податку у сфері ЗЕД та активізувати їх з метою отримання прогнозованих очікуваних результатів їх дії та можливості переведення процесу управління економікою з адміністративного режиму в економічний.

Необхідно доручити заінтересованим відомствам розробити та впровадити єдину методикку прогнозування і планування надходжень до бюджету податку на додану вартість, яка передбачатиме використання розширеного переліку макропоказників як бази прогнозування; деталізацію макропоказників за видами економічної (господарської) діяльності; врахування обсягів оподатковуваного імпорту товарів, пільг зі сплати

податку на додану вартість, сум відшкодувань податку, залишків невідшкодованих сум, у тому числі з простроченим терміном.

Головним фактором, який впливає на надходження митних платежів до Державного бюджету України, є обсяги імпорту товарів, на збільшення якого митні органи впливати об'єктивно не можуть. Саме тому принциповим є перехід від практики планування митних платежів до їх прогнозування. Крім того, функції та завдання Міністерства доходів і зборів України значно ширші, вони не обмежуються справлянням податків і зборів. Справляння митних платежів не повинно виступати головним завданням, це необхідно враховувати при трансформації митної справи України. На жаль, фіскальна спрямованість діяльності Міністерства доходів і зборів України на сьогодні обумовлена перш за все станом економіки, який визначає імпорт товарів в Україну та відповідні показники діяльності державної податкової служби України. Тому принципова зміна правового поля діяльності митних органів України та їх завдань можлива лише за відповідної зміни економічної ситуації в країні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бакаева О.Ю. Митне право: курс лекцій/ О.Ю.Бакаева, Г.В. Матвиенко. – М.: РАП, Эксмо. – 2012. – 272с.
2. Бережнюк І.Г. Митне регулювання України: національні та міжнародні аспекти: монографія/ І.Г. Бережнюк. – Дніпропетровськ: – 2013. – 393с.
3. Висновок щодо виконання Державного бюджету України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ac-rada.gov.ua/control/main/uk/publish/category/16739020>.
4. Ершов А.Д. Международные таможенные отношения: навч. посіб / Ершов А.Д. – СПб.: РИО РТА, 2006. – 114 с.
5. Єгоров О. Б. Митна економіка (Україна – СОТ – ЄС) : навч. посіб / О. Б. Єгоров. – Одеса, 2014. – С. 71.
6. Закон України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту" від 22.12.1998 № 331-ХІV. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/331-14>.
7. Звіт про фінансовий стан (баланс) Державного бюджету України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.treasury.gov.ua/main/uk/doccatalog/list?currDir=147449>.
8. Інформація про діяльність Міністерства доходів і зборів України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.customs.gov.ua/dmsu/control/uk/publish/category?cat_id=302554.
9. Клетеник А.П. Внешнеэкономическая деятельность: навч. посібн./ Клетеник А.П., Баженов Г.Е., Андреева И.Н. – М.: НГТУ, 2011. – 445 с.
10. Козак Ю.Г. Міжнародна економіка: навч. посібн. / Козак Ю.Г., Ковалевського В.В., Ржепішевського К.І. – К.: ЦУЛ, 2013. – 531с.
11. Коцан Н.Н. територіальна організація митної діяльності України: монографія/ Н.Н. Коцан. – Луцьк.: – 2014. – 137.

12. Митне адміністрування в Канаді. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.emp.ca/introduction-to-customs-administration-and-procedures>.
13. Митне регулювання в США. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://united-states.visahq.com/customs>.
14. Митний кодекс України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
15. Наказ Міністерства фінансів України «Про порядок відшкодування витрат за зберігання товарів та транспортних засобів на складах митних органів». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1140-12>.
16. Наказ Міністерства фінансів України «Про розміри відшкодувань за зберігання на складах митних органів товарів і транспортних засобів». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1142-12>.
17. Організація і регулювання зовнішньої торгівлі у Франції. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.foreignaffairs.com/articles/129119/m-schmidlin-and-j-ducrocq/lorganisation-et-la-reglementation-du-commerce-exterieur-en-fran>.
18. Педь І.В. Непрямі податки в податковій системі України: навч. посіб / За ред. Ю.М. Лисенкова. – К.: – 2012. – 298с.
19. Петренко М.О. Роль оподаткування зовнішньої торгівлі у зростанні доходів/ Петренко М.О.// Фінанси України. – №3. – 2013. – С.44-47.
20. Пісьмаченко Л. М. Державне управління зовнішньоторгівельною діяльністю в Україні: регулювання та контроль : монографія / Пісьмаченко Л. М. – Донецьк : Юго-Восток, Лтд, 2012. – 326 с.
21. Податковий кодекс України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
22. Постанова Верховної Ради України «Про звіт про виконання закону України "про державний бюджет України на 2012 рік» . –

[Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4792-17>.

23. Постанова кабінету міністрів «Про справляння плати за виконання митних формальностей митними органами поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для митних органів». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/93-2003-%D0%BF#n22>.

24. Публікація про митні платежі в Великобританії. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://www.publications.parliament.uk/pa/ld200506/ldjudgmt/jd060621/custom-1>.

25. Справляння мита та акцизу в Італії. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.edizionieuropee.it/data/html/45/zn80_09_303.

Додаток А

РОЗМІРИ

плати за виконання митних формальностей митними органами поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для митних органів

	Назва операції	За одну годину роботи (незалежно від кількості посадових осіб митного органу, залучених до виконання митних формальностей), євро
1.	Виконання митних формальностей митними органами поза місцем розташування митних органів:	
	у робочий час	20
	у надурочний, нічний час і вихідні дні	40
	у святкові та неробочі дні	50
2.	Виконання митних формальностей митними органами у місцях розташування митних органів поза робочим часом, установленим для митних органів:	
	у надурочний, нічний час і вихідні дні	40
	у святкові та неробочі дні	50

Додаток Б

РОЗМІРИ
відшкодувань за зберігання на складах митних органів товарів і
транспортних засобів

№ з/п	Категорії товарів	Розмір плати в євро за добу
1	Товари в закритому сховищі (на складі):	
	за піддон (800 x 1200 мм)	2,0
	за кубічний метр (якщо товар зберігається не на піддонах)	1,0
2	Товари на відкритих майданчиках:	
	за піддон (800 x 1200 мм)	1,0
	за кубічний метр (якщо товар зберігається не на піддонах)	0,5
3	Транспортні засоби, за одиницю:	
	мотоцикли, моторолери, мотонарти та інші мототранспортні засоби	5,0
	легкові автомобілі, мікроавтобуси (максимальна вага яких не перевищує 3500 кг і кількість місць для сидіння, крім сидіння водія, не перевищує восьми)	10,0
	вантажні автомобілі, автобуси (дозволена максимальна вага яких перевищує 3500 кг та/або які мають більше восьми місць для сидіння, крім сидіння водія)	22,0
	інші (за квадратний метр займаної площі)	1,0